

[Gert Petersen.]

Når det drejer sig om naturfredning — og jeg skal her afstå fra at holde et større foredrag om, hvor højt SF elsker naturfredningen; det gør vi alle sammen i denne sal, det er fremgået tydeligt af alle taler — så må vi spørge: hvad er formålet med tilrettelægningsplanlægningen, med tilrettelægningsplanlægningen af mekanismen, som skal beskytte naturarealerne og sikre en adgang til rekreative arealer? Formålet må være, at ordningen kan fungere så enkelt som muligt, så billigt som muligt og virkelig sikre denne adgang til naturen, sikre naturarealernes forbliven som naturarealer.

Jeg tror ikke, man opnår det ved at centralisere det hele hos amterne, sådan som det foreslås i det ene alternativ i ministerens redegørelse. Jeg tror heller ikke, man opnår en billigørelse af administrationen. Nyordningen, hvis den blev gennemført, ville netop være sådan én, som så billigere ud på papiret; det ville se enklere ud på papiret, at man ophævede fredningsplanudvalgene og flyttede det hele over i amterne, de er der jo i forvejen. Men sagen er jo, at fredningsplanudvalgene er en ganske billig administration, og jeg er helt overbevist om, at hvis man flytter det over til amterne, skal man udvide, og så vil man komme til at udvide ud over det niveau, som vi kendte fra fredningsplanudvalgene — helt bortset fra, at der jo også ifølge ministeren vil være tale om en styrkelse af den centrale fredningsplanlægning — og så skal der altså også være tale om en personeludvidelse dér.

Et andet problem er spørgsmålet om den bedst mulige koordinering mellem beslutningerne, og dér er det rigtigt, at der har været store vanskeligheder tidligere, hvor flere ministerier var blandet ind i sagen. Det kan ikke helt undgås, det kan ikke undgås i ret mange tilfælde, når det drejer sig om planlægning, men vi er dog kommet et skridt frem ved skabelsen af miljøministeriet og ved, at miljøministeren har taget en række beføjelser ind under sit område. Jeg mener ikke, at der af disse grunde er behov for en omlægning.

Men så kommer vi til det, som jeg synes er det afgørende, og jeg vil godt citere fra ministerens redegørelse. Ministeren siger:

„Det bør ligge fast, at beskyttelsen af naturværdierne — som et af de væsentligste

formål med frednings- og planlægningslovgivningen — ikke må svækkes. Afvejningen mellem en konkret udnyttelse af landskabet til by- og industriformål eller råstofindvinding over for en beskyttelse til de mindre håndgribelige rekreative og videnskabelige formål eller en fortsat landbrugsudnyttelse kan imidlertid være vanskelig. Man må derfor søge at sikre, at fredningssynspunkterne kan komme til at indgå i beslutningsprocessen på en sådan måde, at der er mulighed for at foretage en afvejning af disse mod andre samfundshensyn.“

Det synes jeg er en meget rigtig måde at stille det op på. Her er det, jeg føler mig meget betænkelig, hvis man ligesom forener fredningssynspunkterne, hensynet til de mindre håndgribelige formål, i samme organ som dér, hvor man placerer hensynet til de andre synspunkter, de være sig af kommerciel eller industriel natur. Jeg er bange for, at hvis det er samme organ, der skal afveje disse to ofte meget modsatte hovedsynspunkter, vil det, med det pres, der er på for at industrialisere, for at skabe nye arbejdspladser osv., være fredningssynspunkterne, der bliver bet.

Derfor tror jeg, at netop i en sag som denne er fredningssynspunkterne, fredningsinteresserne, bedst tilgodeset i en afvejning, hvis de repræsenteres af selvstændige organer, hvor der ydermere, som tilfældet er i dag, er en direkte folkelig indflydelse.

Af disse grunde når jeg frem til, at den bedste planlægning, når det drejer sig om fredning, føres igennem fredningsplanudvalgene, altså gennem den ordning, vi har nu. Udvalgene må naturligvis integreres og er integreret i den eksisterende samlede planlægning, men jeg tror, det vil være vældigt praktisk og klogt af hensyn til fredningsinteresserne at opretholde fredningsplanudvalgene som selvstændige organer.

Det er det resultat, som vi er kommet frem til efter at have overvejet disse spørgsmål frem og tilbage. Jeg erkender, de er komplicerede, det kan være vanskeligt at finde frem til en rigtig løsning, men jeg tror altså, at med det klima, der eksisterer i vores samfund, et samfund, der jo er meget indstillet på industriel vækst osv., vil det være meget klogt at bevare de organer, som skal beskytte naturen, skal sikre mulighederne for rekreative områder, bevare dem